

พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

โดย นายมานิชญ์ วงศ์แวง
นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ

มาตรา ๒

รายละเอียด	สาระสำคัญ
พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	

เหตุผล

รายละเอียด	สาระสำคัญ
โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่อิงจากสภาพ ระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐานและไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีสภาพ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ จนถึงสถานที่คัดแยกและชำแหละเนื้อสัตว์	เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีสภาพ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ จนถึงสถานที่คัดแยกและชำแหละเนื้อสัตว์

มาตรา ๓

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕	กฎหมายถูกต้องตาม พ.ร.บ.เก่า และไม่แย้งกับ พ.ร.บ.ฉบับนี้ และยังไม่มียกกฎหมายฉบับใหม่ ให้ใช้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายฉบับใหม่

มาตรา ๑

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ชื่อพระราชบัญญัติ "พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ."	

มาตรา ๔

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ในพระราชบัญญัตินี้ "สัตว์" หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระทา ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	เพ้นนกรจะออกหากเป็นสัตว์ตาม พ.ร.บ.นี้ นิยามคำว่า "การประกอบกิจการฆ่าสัตว์" หมายถึง การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่าย
"การประกอบกิจการฆ่าสัตว์" หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์	นิยามคำว่า "เนื้อสัตว์" หมายถึง ซากสัตว์ที่ยังเหลือ
"เนื้อสัตว์" หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วและยังมิได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้อยู่ไม่น่าเบื่อ ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมิได้ชำแหละ	นิยามคำว่า "ชำแหละและคัดแต่งเนื้อสัตว์" หมายถึง การแยกชิ้นส่วนซากสัตว์เพื่อการจำหน่าย
"ชำแหละและคัดแต่งเนื้อสัตว์" หมายความว่า การแยกเนื้อสัตว์ชิ้นคอนจากสัตว์ที่ตายแล้วเป็นส่วนต่าง ๆ ที่บริโภคได้และบริโภคไม่ได้ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์	

มาตรา ๘

รายละเอียด	สาระสำคัญ
นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๑) ลาข (๒) ลาออก (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดและสหกรณ์ให้ ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อม เสีย หรือหย่อนความสามารถ (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ ความสามารถ (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดย ประมาทหรือความผิดลหุโทษ	ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ จะพ้น จากตำแหน่งได้ก็จากสาเหตุ (๑) ลาข (๒) ลาออก (๓) รมว.กษ. ให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มี ความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ ความสามารถ (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดย ประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๑

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการ ผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้อื่นไม่มีสิทธิเข้าร่วม ประชุมและออกเสียงในเรื่องนั้น	กรรมการผู้ใดที่มีส่วนได้เสียถือว่าไม่ให้เข้าประชุม

มาตรา ๙

รายละเอียด	สาระสำคัญ
คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๑) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและ สนับสนุนให้มีการประกอบกิจการนำสัตว์ที่ได้มาตรฐานตาม พระราชบัญญัติ (๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดและสหกรณ์ใน การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔ (๓) พิจารณาริธีจัดยุทธวิธีตามพระราชบัญญัติ (๔) กำกับดูแลการอนุญาตและการประกอบกิจการนำสัตว์ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติ (๕) เสนอตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติกรอย่างหนึ่ง อย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (๖) ปฏิบัติกรอื่นใดตามที่พระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้ เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย	กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการฯ

มาตรา ๑๒

รายละเอียด	สาระสำคัญ
การประชุมคณะกรรมการให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม	ถ้าคณะกรรมการฯ มีการตั้งคณะอนุกรรมการ ให้ ตามมาตรา ๑๐ และ ๑๑ มาบังคับใช้ ซึ่งในเบื้องต้น ประชุม การวินิจฉัย การออกเสียง การมีส่วนได้ส่วน เสีย

มาตรา ๑๐

รายละเอียด	สาระสำคัญ
การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ซึ่งจะ เป็นองค์ประชุม ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งไม่มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด	การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่า ๕ ซึ่งเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งไม่มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า คะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออก คำสั่งเป็นหนังสือถึงผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ยึดคำหรือ ให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้	คณะกรรมการฯ หรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจ เรียกผู้เกี่ยวข้องมาให้ยึดคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุ ใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๔	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการจำศีลและกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการจำศีลสามารถปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกประกาศฉบับนี้มา</p> <p>คณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) กำหนดชนิดของสัตว์ (๒) กำหนดประเภทของโรงจำศีล (๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แบนผัง และการก่อสร้างโรงจำศีลซึ่งต้องมีโรงพักสัตว์ด้วย 	<p>กระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวง</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. กำหนดชนิดของสัตว์ ๒. กำหนดประเภทของโรงจำศีล ๓. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แบนผัง และการก่อสร้างโรงจำศีลซึ่งต้องมีโรงพักสัตว์ด้วย

มาตรา ๑๕	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการจำศีล เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต</p> <p>การออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ผู้ที่จะดำเนินการจำศีลในโรงจำศีลเพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด</p> <p>หลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตฯ ให้เป็นไปตามกฎกระทรวง</p>

มาตรา ๑๔ ต่อ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<ol style="list-style-type: none"> (๔) กำหนดวันและเวลาจำศีลวันและเวลาเปิดโรงจำศีลและโรงพักสัตว์ (๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการจำศีลหรือการจำหน่ายและตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่ถูกสุกสุกขณะ (๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดภายในโรงจำศีลและโรงพักสัตว์ เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ รวมถึงการจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเห็บเหาและป้องกันภาวะขาดโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์และสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงจำศีลและโรงพักสัตว์ 	<ol style="list-style-type: none"> ๔. กำหนดวันและเวลาจำศีล ๕. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการจำศีลหรือการจำหน่ายและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ๖. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดภายในโรงจำศีลและโรงพักสัตว์ และสุขลักษณะ

มาตรา ๑๖	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการจำศีล ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตก่อนขออนุญาต หรือยื่นคำขออนุญาตประกอบกิจการจำศีลซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการจำศีล (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย (๓) สถานที่ตั้งโรงจำศีลและโรงพักสัตว์ (๔) รายละเอียดเกี่ยวกับโรงจำศีล โรงพักสัตว์ ใบอนุญาตเป็นนิติบุคคลต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย (๕) สถานที่ตั้งโรงจำศีลและโรงพักสัตว์ (๖) รายละเอียดเกี่ยวกับ โรงจำศีล โรงพักสัตว์ และการดำเนินการจำศีลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๖) 	<p>ผู้ที่จะตั้งโรงจำศีลต้องยื่นคำขอที่ปศุสัตว์จังหวัด พร้อมแผนงานประกอบกิจการจำศีล ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. วัน เดือน ปี ที่จะเริ่มประกอบกิจการจำศีล ๒. ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต ๓. สถานที่ตั้งโรงจำศีลและโรงพักสัตว์ ๔. รายละเอียดเกี่ยวกับโรงจำศีล โรงพักสัตว์ และการดำเนินการจำศีลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๖)

มาตรา ๑๔ ต่อ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<ol style="list-style-type: none"> (๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยังโรงจำศีลและการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงจำศีลไปยังสถานที่จำหน่ายและตัดแต่งเนื้อสัตว์ หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ (๘) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าโรงจำศีล และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงจำศีล เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับและเรียกคืนเนื้อสัตว์ (๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอนการขึ้นทะเบียน และคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานตรวจโรงจำศีล การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข ให้แก่คนต่างถิ่นได้ ตามชนิดสัตว์และประเภทของโรงจำศีล 	<ol style="list-style-type: none"> ๗. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์ ๘. กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงจำศีล และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงจำศีล ๙. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอน และคุณสมบัติของพนักงานตรวจโรงพักสัตว์

มาตรา ๑๖	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาการออกใบอนุญาต</p> <p>เห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการจำศีลประจำจังหวัด และให้ความเห็นเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาตดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด และผู้ชำนาญการของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต เป็นกรรมการ 	<p>กำหนดให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาการออกใบอนุญาต</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. กรุงเทพมหานคร มี ๘ คน โดยมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธาน และปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานครเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้นำเรื่ององค์ประชุม การวินิจฉัย การออกเสียง รวมถึงการเรียกผู้เกี่ยวข้องหรือขอข้อมูลเพิ่มเติมมาใช้

มาตรา ๑๗ คีอ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>(๒) ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน กรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด โฆษก การและผังเมืองจังหวัด อุศุทากรรมจังหวัด ผู้แทน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่ที่ระบุในคำ ขอรับใบอนุญาต และผู้แทนหอการค้าจังหวัด เป็น กรรมการ</p> <p>ให้นำทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ประจำจังหวัด โดยอนุโลม</p>	<p>๒ จังหวัดอื่น มี ๕ คน โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็น ประธาน และปลัดจังหวัดเป็นกรรมการและเลขา และให้นำเรื่ององค์ประชุม การวินิจฉัย การออกเสียง รวมถึงการเรียกผู้เกี่ยวข้องหรือขอข้อมูลเพิ่มเติมมา บังคับใช้</p>

มาตรา ๒๐	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ให้ผู้อนุญาตพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้แล้ว</p>	<p>ผู้ว่าราชการจังหวัดออกใบอนุญาตภายใน ๓๐ วัน เสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นจาก คณะกรรมการประจำจังหวัด</p>

มาตรา ๑๘	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาต และได้ตรวจสอบคำ ขอรับใบอนุญาตและแผนงานการประกอบกิจการจำศีลตาม มาตรา ๑๖ รวมทั้งเอกสารและหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา ๑๕ แล้ว ให้เสนอคณะกรรมการประจำจังหวัดที่โรงจำศีลนั้นตั้งอยู่เพื่อ พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการจำศีล</p> <p>การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการจำศีล ควบคุมการประจำจังหวัดพิจารณาแผนงาน ดังกล่าวว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา ๑๕ หรือไม่ โดยต้องพิจารณาให้แล้ว เสร็จโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ประจำจังหวัดได้รับคำขอรับใบอนุญาตจากนายทะเบียน</p>	<p>นายทะเบียนตรวจสอบคำขอพร้อม แผนงานประกอบกิจการจำศีลที่เสนอ คณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณา เห็นชอบแผนงานฯ คณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณา ให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นับจากปลู สักจังหวัดเสนอเรื่องจัดคณะกรรมการ ประจำจังหวัด</p>

มาตรา ๒๑	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ใบอนุญาตให้มีอายุที่นับแต่วันที่ยกใบอนุญาต</p>	<p>ใบอนุญาตมีอายุ ๕ ปี ซึ่งขงเดิมไม่ได้กำหนด</p>

มาตรา ๑๘	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>เมื่อดำเนินการก่อสร้างโรงจำศีลและโรงพักศีล และติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการประกอบ กิจการจำศีลตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว ให้ ผู้ขอรับใบอนุญาตแจ้งให้คณะกรรมการประจำจังหวัด ตรวจสอบว่าการก่อสร้างโรงจำศีลและโรงพักศีล เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการจำศีลที่ได้รับ ความเห็นชอบหรือไม่ และกรณีเห็นว่าการจำศีล หรือโรงพักศีลที่ก่อสร้างแล้วเสร็จไม่สามารถแก้ไข หรือปรับปรุงให้เป็นไปตามแผนงานการประกอบ กิจการจำศีลที่ได้รับความเห็นชอบได้ ให้เสนอ ความเห็นต่อผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาต่อไป</p>	<p>เมื่อก่อสร้างและติดตั้งเครื่องจักร อุปกรณ์เสร็จแล้ว ให้ผู้ประกอบการแจ้งคณะกรรมการจังหวัดไป ตรวจสอบ</p>

มาตรา ๒๒	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้วันที่เปิดศษ และเห็นได้ชัด ณ โรงจำศีลของตน</p>	<p>ผู้ประกอบการเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว ต้องคิดไว้ที่ เปิดศษและเห็นได้ชัดในโรงจำศีลที่ติดตั้ง</p>

มาตรา ๒๓	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>การขอต้ออายุใบอนุญาตให้ขึ้นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ขึ้นค่าแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นค้างอยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต้ออายุใบอนุญาตหรือพ้นระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๑</p> <p>การต้ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ผู้ประกอบการที่จะต้อใบอนุญาต จะต้องขึ้นก่อนใบอนุญาตหมดอายุ</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการต้ออายุให้ ออกเป็นกฎกระทรวง</p> <p>กรณีที่ยื่นค่าขึ้นแล้ว ใบอนุญาตหมดอายุ ให้ถือว่า ผู้ประกอบการยังอยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต้ออายุใบอนุญาตหรือพ้นระยะเวลาอุทธรณ์</p>

มาตรา ๒๕ ต้อ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>การแสดงความจำนงความรกรหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ในกรณีที่ทายาทมิได้แสดงความจำนงเป็นผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์แทนผู้รับใบอนุญาตที่ตายตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหน้าที่ให้ความสะดวกเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ และอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่วัดใกล้คือให้เส้วเสี่ยวภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาความรกรหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๔ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขวิธีการให้ใบอนุญาตเป็นมรดก ให้ออกเป็นกฎกระทรวง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>หากทายาทไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต้อ ให้ทำ ความสะดวกให้เรียบร้อยภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ผู้ประกอบการตาย โดยต้องไม่กีดกีดกีดกันกับชุมชน และสิ่งแวดล้อม</p>

มาตรา ๒๔	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>การโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต</p> <p>การโอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>การโอนใบอนุญาตให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการโอนใบอนุญาตให้ ออกเป็นกฎกระทรวง</p>

มาตรา ๒๖	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในกรณีใบอนุญาตสูญหายเสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อ นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหายเสียหาย หรือถูกทำลาย</p> <p>การออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>หากใบอนุญาตสูญหาย หรือถูกทำลาย ผู้ประกอบการยื่นขอรับใบแทนต่อปลัดจังหวัด ภายใน ๓๐ วัน นับจากสูญหาย หรือถูกทำลาย</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบแทน ให้ออกเป็นกฎกระทรวง</p>

มาตรา ๒๕	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย และทายาทมีความประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ต้อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหนังสือแสดงความจำนงและแจ้งชื่อของทายาทที่จะประกอบกิจการแทนให้นายทะเบียนทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ผู้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้แสดงความจำนงภายใน ระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ</p> <p>ในระหว่างระยะเวลาความรกรหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่า ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเจ้าประกอบการฆ่า สัตว์ตามใบอนุญาตนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต และเมื่อมี การแสดงความจำนงความรกรหนึ่ง ให้นายทะเบียนต้งแจ้งชื่อของทายาทดังกล่าวเป็นผู้ประกอบการแทน โดยให้ใบอนุญาตใช้ได้อีกต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ</p>	<p>กรณีผู้ประกอบการตาย ทายาทประสงค์จะประกอบ กิจการต้อ ให้แจ้งปลัดจังหวัดภายใน ๙๐ วัน นับจาก วันที่ผู้ประกอบการตาย มิฉะนั้นจะถือว่าใบอนุญาต หมดอายุ</p> <p>เมื่อแจ้งแล้ว ให้ถือว่าทายาทเป็นผู้ประกอบการ และ ให้ใช้ใบอนุญาตเดิมจนกว่าจะหมดอายุ</p>

มาตรา ๒๗	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๔ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็น หนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง</p> <p>ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด</p>	<p>หากผู้ประกอบการไม่เห็นด้วยกับการไม่ออก ใบอนุญาต หรือไม่ต้อใบอนุญาต ให้อุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการ (ปลัดกระทรวงเกษตรฯ หรืออธิบดีกรม ปลัดสัตว์) ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่รับทราบ คณะกรรมการวินิจฉัยให้เสร็จภายใน ๖๐ วันนับจาก วันที่ได้รับเรื่อง และให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ เป็นที่สุด</p>

มาตรา ๒๘	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการจำหน่ายสัตว์ต้องยื่นหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนเลิกประกอบกิจการ และต้องทำความสะอาดบริเวณภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดความวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเจ้าพนักงานแทน โดยผู้รับใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว</p> <p>ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ</p>	<p>หากจะเลิกกิจการต้องแจ้งปศุสัตว์จังหวัดไม่น้อยกว่า ๖๐ วันก่อนเลิกกิจการ และเมื่อเลิกแล้วให้ทำความสะอาดให้เรียบร้อยภายในระยะเวลาที่ปศุสัตว์จังหวัดกำหนด โดยต้องไม่เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม หากทำไม่เสร็จ ปศุสัตว์จังหวัดหรือผู้แทนจะดำเนินการแทนแล้ว</p> <p>ผู้ประกอบการต้องเสียค่าใช้จ่ายประกอบการส่งใบอนุญาตคืนปศุสัตว์จังหวัดภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่เลิก</p>

มาตรา ๓๑	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ผู้ใดประสงค์จะนำสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ไปแจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่ที่จะฆ่าสัตว์และชื่อของโรงฆ่าสัตว์หรือพนักงานท้องถิ่น และเสียค่าธรรมเนียมสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และหากเป็นการนำสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้แจ้งเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>เมื่อได้เสียค่าธรรมเนียมความวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาในการฆ่าสัตว์ วันและเวลาที่นำสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง</p>	<p>ผู้ที่แจ้งนำสัตว์ไปแจ้งชนิด จำนวน แหล่งที่มา วันเวลาที่ฆ่า และเสียค่าธรรมเนียมก่อนยื่น และให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้ง</p> <p>กรณีโรงฆ่าส่งออกไปแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง</p>

มาตรา ๒๘	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือมิได้รับการต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ทำความสะอาดบริเวณภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือวันหมดวันที่มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>หากไม่ต่อหรือมิได้รับการต่อใบอนุญาต ให้ทำความสะอาดให้เรียบร้อยภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ใบอนุญาตหมดอายุ หรือมิได้รับการต่ออายุ โดยต้องไม่เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม หากทำไม่เสร็จ ปศุสัตว์จังหวัดหรือผู้แทนจะดำเนินการแทนแล้ว</p> <p>ผู้ประกอบการต้องเสียค่าใช้จ่าย</p>

มาตรา ๓๑ ตีอ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>การแจ้งการนำสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>หลักเกณฑ์ วิธีการแจ้งนำสัตว์ออกหลักฐานการรับแจ้งทั้งหมด ให้ไปออกเป็นกฎกระทรวงโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>

มาตรา ๓๐	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่คอกผู้ขายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น เว้นแต่โรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้อธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์</p> <p>การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ความวรรคหนึ่งต้องแต่งตั้งจากผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับมัธยมศึกษา วิชาสัตวแพทย์หรือศึกษาวิชาสัตวแพทย์ที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์สภาให้การรับรอง และบุคคลทั้งสองประเภทดังกล่าวต้องได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์</p>	<p>ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ภายในประเทศ และอธิบดีกรมปศุสัตว์แต่งตั้งพนักงานพนักงานตรวจโรคสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ที่ขึ้นทะเบียนเพื่อการส่งออก</p> <p>พนักงานตรวจโรคสัตว์ต้องแจ้งจากผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์หรือสัตวแพทย์สภาที่กำหนด และต้องขึ้นทะเบียนกับกรมปศุสัตว์</p>

มาตรา ๓๒	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ผู้ที่เกี่ยวข้องการนำสัตว์ความวรรค ๑ วรรคหนึ่งแล้ว ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์และจะต้องนำสัตว์นั้นมาหาหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง</p>	<p>ผู้ที่แจ้งนำสัตว์ต้องนำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ของโรงฆ่าสัตว์ที่ได้แจ้งการนำสัตว์ไว้</p>

มาตรา ๑๓๓	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
ห้ามมิให้ผู้นำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์	เมื่อนำสัตว์เข้าไปโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์แล้ว หากจะเอาออกจากสถานที่ดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ก่อน

มาตรา ๑๓๕	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้นำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศตามมาตรา ๑๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้	สัตว์เมื่อถูกฆ่าแล้ว พนักงานตรวจโรคสัตว์ต้องรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้นก่อน จึงจะนำออกมาจำหน่ายได้ พนักงานตรวจโรคสัตว์เมื่อตรวจเนื้อสัตว์แล้ว พบว่าเนื้อสัตว์ไม่เหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นอาหารตามที่กรมปศุสัตว์กำหนดในกฎกระทรวง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งทำลายเนื้อสัตว์ทั้งหมด ทำลายบางส่วน หรือสั่งให้เหมาะสมต่อการบริโภคก่อน

มาตรา ๑๓๔	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้ ในกรณีที่ให้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้	พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจสัตว์ก่อนฆ่า หากสงสัยว่าเป็นโรค หรือมีสารตกค้าง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งงดฆ่า และแยกสัตว์ไว้เพื่อพิสูจน์ เมื่อพิสูจน์แล้วว่าไม่เป็นโรคหรือมีสารตกค้าง ก็สั่งให้ฆ่าได้

มาตรา ๑๓๕ ต่อ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	ผู้ที่จะนำเนื้อสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ให้ออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๔ ต่อ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณีเพื่อคืนเงินอุดหนุนการฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น ในกรณีที่คิดโรครยะบาดหรือเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรครยะบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรครยะบาดสัตว์ การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด	เมื่อพิสูจน์แล้วว่าป็นโรคหรือมีสารตกค้าง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์สั่งฆ่าสัตว์นั้น และแจ้งพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อคืนเงินอุดหนุน นอกจากรณีที่ได้ดำเนินการตามพ.ร.บ. โรครยะบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจโรคสัตว์ให้ออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๖	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า ให้นำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจ หรือในกรณีที่มิสามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง การตรวจเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า และการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	ผู้ที่จะจำหน่ายเนื้อสัตว์จากสัตว์ที่ตายเอง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจเนื้อสัตว์นั้นที่ยังมิได้ชำแหละหรือตัดแต่ง และให้ผู้ที่จะจำหน่ายต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ด้วย การตรวจสัตว์ที่ตายเองให้ตรวจความที่กรมปศุสัตว์กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายและคัดค้านเมื่อสมัครเพื่อกร จำหน่ายเมื่อสมัครที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่าย เมื่อสมัครตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๔๐	เมื่อสมัครที่ยังไม่รับรองให้จำหน่ายจากพนักงาน ตรวจโรคสมัคร ห้ามผู้ใดนำไปจำหน่ายหรือคัดค้าน

มาตรา ๔๐	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
เมื่อได้สมัครนอกโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๕ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากรถยนต์ที่ทำการฆ่า สัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้ จำหน่ายเมื่อสมัครนั้นแล้ว ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จำหน่ายเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อ ผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของ สัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลาย เนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้ เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้	เมื่อสมัครที่ได้จากการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องให้ พนักงานตรวจโรคสัตว์รับรองให้จำหน่ายก่อน หาก พบว่าเป็นโรคหรือมีสารตกค้าง ให้พนักงานตรวจโรค สัตว์สั่งทำลายเนื้อสัตว์ทั้งหมด ทำลายบางส่วน หรือทำ ให้เหมาะสมต่อการบริโภคก่อน

มาตรา ๓๘	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรอง ให้จำหน่ายเมื่อสมัครตามพระราชบัญญัตินี้	เมื่อสมัครที่ยังไม่รับรองให้จำหน่ายจากพนักงาน ตรวจโรคสมัคร ห้ามผู้ใดนำไปจำหน่าย

มาตรา ๔๐ ต่อ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
เจ้าของสัตว์ที่แจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้อง เสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเมื่อสมัครตาม อัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง การรับรองให้จำหน่ายเมื่อสมัครของสัตว์ที่ฆ่านอก โรงฆ่าสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุ เบกษา	เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้ จำหน่ายเมื่อสมัครที่ถูกฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการรับรองให้จำหน่าย เมื่อสมัครที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ให้ออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการ จำหน่ายเมื่อสมัคร ในกรณีที่ปรากฏว่าห้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือ กรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิษ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศ ยกเว้นมิให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับได้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๔ มาใช้ บังคับกับการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่าย เมื่อสมัครตามมาตรานี้โดยอนุโลม	การฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์จะกระทำก็ได้ก็ต่อเมื่อ ผู้ว่าราชการประกาศให้ยกเว้น แต่จะต้องได้รับความ เห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน และจะต้องมีการแจ้ง พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้มีการ ตรวจโรคสัตว์ และสารตกค้างโดยพนักงานตรวจโรค สัตว์

มาตรา ๔๑	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
ให้ผู้แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเมื่อสมัคร ตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะจำหน่าย เมื่อสมัครของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง และผู้แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการ จำหน่ายเมื่อสมัครที่ยังที่ตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๕ วรรค สอง เสียค่าเบื้องต้น ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจ โรคสัตว์ตามอัตราที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของ กระทรวงการคลัง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา อัตรา ค่าพาหนะ และการปักถ่ายค่าเบื้องต้นและค่าพาหนะ และ ค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบ ของกระทรวงการคลัง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	ผู้ประสงค์ฆ่าสัตว์ทุกกรณี ต้องจ่ายค่า เบื้องต้นและค่าพาหนะให้แก่พนักงานตรวจ โรคสัตว์ ตามอัตราที่กรมปศุสัตว์กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการ ชำระและปักถ่ายค่าเบื้องต้นและค่าพาหนะ ของพนักงานตรวจโรคสัตว์ให้ออกเป็น กฎกระทรวง

มาตรา ๔๒	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
การชำระอากรการฆ่าสัตว์ การคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ และการชำระค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา	หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการชำระอากรการฆ่าสัตว์ค่าธรรมเนียม การคืนค่าอากร ให้ออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ ต่อ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือดำเนินการไม่เต็มตามที่ตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อผู้อนุญาต	หากผู้ประกอบการไม่เต็มใจหรือไม่ตรงใจ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าแก้ไขแทน และรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด และให้ผู้ประกอบการต้องเสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๔๓	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
อากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น	เงินค่าอากรและค่าธรรมเนียมที่เก็บได้จากท้องถิ่นไหน ให้ตกเป็นของท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๔๕	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ โดยผู้อนุญาตจะเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนครบกำหนดก็ได้ เมื่อเหตุในการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตสิ้นสุดลง	ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งพักใช้ใบอนุญาตกรณีผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงเกี่ยวกับกระบวนการฆ่าสัตว์ การจัดการสุขลักษณะ การจัดเก็บข้อมูล ครั้งละ ๓๐ วัน โดยหากแก้ไขเสร็จก่อน สามารถยกเลิกคำสั่งพักใช้ได้

มาตรา ๔๔	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๔ (๑) (๒) หรือ (๔) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามที่ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร ในกรณีที่การประกอบกิจการตามใบอนุญาตหรือการฆ่าสัตว์หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงคราวหนึ่งเป็นเหตุให้หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่รอบบริเวณ ใกล้เคียง พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหยุดการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ไว้เป็นการชั่วคราวและให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุแห่งอันควรรวดเร็วตามระยะเวลาที่กำหนดก็ได้	ผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงเกี่ยวกับกระบวนการฆ่าสัตว์ การจัดการ สุขลักษณะ การจัดเก็บข้อมูล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งผู้ประกอบการให้แก้ไข โดยหากเป็นเหตุที่เชื่อได้ว่าจะเกิดผลกระทบต่อผู้รับใช้โลก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งหยุดกิจการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่กำหนด และรายงานผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๔๖	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตละเลยคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและได้กระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ อีกภายในหนึ่งปี	ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งพักใบอนุญาต หากผู้ประกอบการฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ หรือถูกพักใช้ชั่วคราว ๑ ปี หลังจากถูกพักใช้ชั่วคราว

มาตรา ๔๗	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ หรือพักถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ ผู้ใบอนุญาตต้องมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้</p> <p>การส่งหนังสือเตือนความผิดครั้งหนึ่งให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ไม่มีตัวผู้รับใบอนุญาตให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการจำกัดรั้วรั้วไว้ในใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบคำเตือนนั้นแล้วตั้งแต่รับปิดหนังสือเตือน</p>	<p>ก่อนสั่งพักใช้ หรือพักถอน ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมีหนังสือเตือนผู้ปฏิบัติให้ถูกต้อง โดยส่งให้ผู้ประกอบการ หรือปิดไว้ในที่เปิดเผยของสถานประกอบการ</p>

มาตรา ๔๕ ต่อ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกพักถอนใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งพักถอนใบอนุญาต</p>	<p>ผู้ประกอบการที่ถูกพักถอนใบอนุญาตจะต้องส่งคืนใบอนุญาตให้ปศุสัตว์จังหวัดภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่รับหนังสือแจ้งถูกพักถอน</p>

มาตรา ๔๘	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือพักถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ผู้ประกอบการที่ถูกพักใช้หรือพักถอน สามารถอุทธรณ์ได้ที่คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการจำกัดรั้วรั้วภายใน ๓๐ วัน นับจากที่รับทราบ และให้คณะกรรมการพิจารณาไว้ที่เสร็จภายใน ๖๐ วัน และให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ เป็นที่สุด</p>

มาตรา ๕๐	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการจำกัดรั้วรั้วเพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตในภาวะระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาที่การของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์ ๒. เข้าไปในโรงพักสัตว์ที่มีใบอนุญาตในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงาน

มาตรา ๔๕	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>เมื่อคำสั่งพักถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ ถูกเป็นที่สุดแล้วให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกพักถอนใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องทำความสะอาดบริเวณภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่ดูบริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งพักถอนใบอนุญาต</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกพักถอนใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดความผิดครั้งหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตที่ถูกพักถอนใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว</p>	<p>เมื่อถูกพักถอนแล้ว ให้ทำความสะอาดให้เรียบร้อยภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ถูกพักถอนโดยต้องไม่เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม หากทำไม่เสร็จ ปศุสัตว์จังหวัด หรือผู้แทนจะดำเนินการแทนแล้วผู้ประกอบการต้องชดใช้ค่าใช้จ่าย</p>

มาตรา ๕๐ ต่อ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>(๓) เข้าไปในสถานที่จำหน่ายและคัดแยกเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) สั่งให้หยุดจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) เข้าไปเฝ้าตรวจและใช้ดำเนินการจนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบมาตรฐานตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๒) หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำผิดความผิดตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๓. เข้าไปในสถานที่จำหน่ายและคัดแยกจากในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงาน ๔. สั่งให้หยุดจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบเหตุสงสัยการกระทำผิด ๕. เข้าไปเฝ้าตรวจและเพื่อตรวจสอบการขนส่งสัตว์หรือซากสัตว์เมื่อมีเหตุสงสัย

มาตรา ๕๐ ต่อ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>(บ) ยึดหรือยึดสิทธิ์ เนื้อที่ เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี</p> <p>(๑) มีหนังสือเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้จำหน่ายและติดตั้งเนื้อสิทธิ์ ผู้จำหน่ายเนื้อสิทธิ์ หรือผู้ซื้อที่ขอเข้ามาให้ยึดคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี</p> <p>(๔) จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดซึ่งหน้าตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>๖ ยึดหรือยึดสิทธิ์ เนื้อที่ เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด</p> <p>๑. เรียกผู้ประกอบการให้ยึดคำหรือส่งหลักฐานเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี</p> <p>๔. จับกุมซึ่งหน้าผู้กระทำความผิด</p>

มาตรา ๕๑	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ ให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้จำหน่ายและติดตั้งเนื้อสิทธิ์ ผู้จำหน่ายเนื้อสิทธิ์ หรือผู้ซื้อที่เกี่ยวข้องอำนาจตามสมควรตามสมควร</p>	<p>ผู้ประกอบการต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่</p>

มาตรา ๕๐ ต่อ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>การเข้าไปในสถานที่ตาม (๑) เพื่อทำการค้นต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษหรือตรวจหาคนร้ายซึ่งจะเอาหมายค้นมาได้อาจมีการขัดขวาง ซุกซ่อน หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น</p> <p>กรมพิสูจน์อาชญากรรมถือว่าผู้ว่าการ เข้าไปตรวจโรงงานสัตว์ปีก โรงฆ่าสัตว์มีใบอนุญาต สถานที่จำหน่ายและติดตั้ง สิ่งให้อาหารและหุตุ ครัวชกอบ ยานพาหนะ ยึด ยึด หลักฐานต่างๆ</p>	<p>การเข้าไปที่โรงฆ่าสัตว์ต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษหรือผู้ประกอบการอาจทำลายหรือปิดหลักฐานไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องทำตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น</p> <p>กรมพิสูจน์อาชญากรรมถือว่าผู้ว่าการ เข้าไปตรวจโรงงานสัตว์ปีก โรงฆ่าสัตว์มีใบอนุญาต สถานที่จำหน่ายและติดตั้ง สิ่งให้อาหารและหุตุ ครัวชกอบ ยานพาหนะ ยึด ยึด หลักฐานต่างๆ</p>

มาตรา ๕๒	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบที่กรมปลุกสัตว์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบที่กรมปลุกสัตว์กำหนด</p>

มาตรา ๕๐ ต่อ	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรต่อเนื้อสิทธิ์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรือยึดตาม (๖) โดยให้บันทึกรายละเอียดจำนวน น้หนักไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการทำลาย</p>	<p>อธิบดีกรมปลุกสัตว์ มีอำนาจทำลายหรือจัดการกับสิ่งที่ยึดมา โดยต้องบันทึกรายละเอียดการยึดหรือยึด ห้ามมีการทำลาย ผู้ประกอบการต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการทำลาย</p>

มาตรา ๕๓	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>	<p>พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และพนักงานฝ่ายปกครองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>

มาตรา ๕๔

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๑ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการประจำจังหวัดตามมาตรา ๑๒ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	เมื่อคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือ คณะกรรมการประจำจังหวัดมีคำสั่งเรียกบุคคล หรือ ให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดแล้วไม่มาหรือไม่ส่ง ต้อง จำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรค ๒ หรือมาตรา ๔๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าพันบาท	ผู้ประกอบการที่ไม่แสดงใบอนุญาต ไม่แจ้งนายทะเบียนภายใน ๕๐ วันหลังจากผู้ประกอบการขาย ไม่ ยื่นขอรับใบแทนภายใน ๓๐ วัน ไม่ส่งคืนใบอนุญาต ภายใน ๓๐ วันนับจากเลิกกิจการ หรือถูกเพิกถอน ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕๕

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา ๑๔ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงเรื่อง การเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ

มาตรา ๕๘

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออก ตามมาตรา ๑๔ (๔) หรือไม่แจ้งเลิกประกอบกิจการตาม มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ผู้ประกอบการที่ไม่แสดงใบอนุญาต ไม่แจ้งนายทะเบียนภายใน ๕๐ วันหลังจากผู้ประกอบการขาย ไม่ ยื่นขอรับใบแทนภายใน ๓๐ วัน ไม่ส่งคืนใบอนุญาต ภายใน ๓๐ วันนับจากเลิกกิจการหรือถูกเพิกถอน ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๗ หรือ มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ผู้ใดฆ่าสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือฆ่าแกะ และค่างค่างเขี้ยวสัตว์โดยไม่ได้รับการรับรองให้ จำหน่าย หรือฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องจำคุกไม่ เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

มาตรา ๕๙

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ผู้รับใบอนุญาตหรือทายาทหรือผู้จัดการมรดกของ ผู้รับใบอนุญาตที่มีหน้าที่ต้องทวงถามราคาเรียบริย ภายใตโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามมาตรา ๒๕ วรรค ๒ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง หรือ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าว ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัติหรือที่ นายทะเบียนกำหนด แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ	ผู้ประกอบการหรือทายาทที่ไม่ทวงถามราคาโรง ฆ่าสัตว์กรณีและผู้ประกอบการขาย เลิกกิจการ ใบอนุญาตหมดอายุ ถูกเพิกถอน ตามระยะเวลาที่ กำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ปรับไม่ เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวของผู้ผิดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) โทษหรือกระบือ ตัวละไม่เกินห้าหมื่นบาท</p> <p>(๒) แทะ และ สุกร หรือนกกระชอกเทศ ตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท</p> <p>(๓) ไก่ เป็ด ห่าน ตัวละไม่เกินหนึ่งพันบาท</p> <p>(๔) สัตว์อื่น ตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท</p>	<p>ผู้ประกอบการที่ไม่แจ้งการฆ่าสัตว์ไม่ฆ่าสัตว์ฆ่าตามที่ตั้งหรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่ตนเองและไม่ได้ผ่านการรับรองให้จำหน่ายจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ ต้องโทษปรับเรียงตามรายตัว</p> <p>๑. โทษกระบือ ตัวละไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. แทะ และ สุกร นกกระชอกเทศ ตัวละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๓. ไก่ เป็ด ห่าน ตัวละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>๔. สัตว์อื่นตัวละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท</p>

มาตรา ๖๓	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ผู้ที่ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่ได้แจ้งการฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่นและไม่ได้ผ่านการตรวจโรคสัตว์หรือซากสัตว์จากพนักงานตรวจโรคสัตว์ ต้องโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

มาตรา ๖๑	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ผู้ริบใบอนุญาตผู้ใดฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๖๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวน</p>	<p>ผู้ประสงค์ฆ่าสัตว์ฆ่าสัตว์เกินจำนวนที่แจ้งมีโทษปรับตามจำนวนที่เกิน เรียงตามรายตัว</p> <p>๑. โทษกระบือ ตัวละไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๒. แทะ และ สุกร นกกระชอกเทศ ตัวละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท</p> <p>๓. ไก่ เป็ด ห่าน ตัวละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท</p> <p>๔. สัตว์อื่นตัวละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท</p>

มาตรา ๖๔	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกความสะดวกแก่การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานตรวจโรคสัตว์ ต้องโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกความสะดวกให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบสถานประกอบการหรือขนพาหนะ ต้องโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

มาตรา ๖๒	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ผู้ใดนำสัตว์ปศุสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือนำเนื้อสัตว์ออกจากสถานที่ทำการฆ่าสัตว์กรณีฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานตรวจโรค ต้องโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

มาตรา ๖๕	
รายละเอียด	สาระสำคัญ
<p>ความผิดความพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอำนาจเปรียบเทียบได้</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้อธิบดีเลิกดำเนินการปฏิบัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด</p>	<p>ความผิดความ พ.บ. นี้ที่มีเฉพาะโทษปรับสถานเดียว หรือจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ให้อธิบดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้โดยออกกระเปาะเปรียบเทียบปรับที่อธิบดีกำหนด</p>

มาตรา ๖๖

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้	พนักงานตรวจโรคสัตว์ตามคำสั่งเดิมให้ปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะมีคำสั่งใหม่

มาตรา ๖๕

รายละเอียด	สาระสำคัญ
บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และใช้บังคับอยู่ในวันที่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	กฎหมายลูกฉบับเดิมที่ออกตาม พ.ร.บ. ฉบับก่อนหน้านั้น หากไม่ขัดหรือแย้งกับ พ.ร.บ. ฉบับใหม่ ให้ใช้กฎหมายลูกเดิมไปก่อน จนกว่าจะมีกฎหมายลูกฉบับใหม่

มาตรา ๖๗

รายละเอียด	สาระสำคัญ
ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใดๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้	ใบอนุญาตของส. ฉบับเดิมมีอายุ ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	

มาตรา ๖๘

รายละเอียด	สาระสำคัญ
การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา	การออกกฎหมายลูกตาม พ.ร.บ. ฉบับใหม่ ต้องทำให้เสร็จภายใน ๑ ปี

มาตรา ๖๘

รายละเอียด	สาระสำคัญ
บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการกับคำขออนุญาตดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้	คำขอตั้งโรงฆ่าสัตว์ที่ยื่นไว้ก่อนที่ พ.ร.บ. ฉบับนี้มีผลบังคับใช้ เมื่อ พ.ร.บ. ฉบับนี้มีผลบังคับใช้แล้ว ให้พิจารณาออกใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้

จบการนำเสนอ ขอขอบคุณครับ

กฎกระทรวงค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วย โรครบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	
๑. ค่าขออนุญาต หรือคำขอต่อใบอนุญาต	ฉบับละ ๕๐ บาท
๒. ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์	
- นำเข้าในราชอาณาจักร	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
- ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
- นำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ ๗,๕๐๐ บาท
- ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- ภายในจังหวัด	ฉบับละ ๒๕๐ บาท
๓. ใบอนุญาตทำการค้าหรือกำไรในลักษณะคนกลางซึ่งซากสัตว์	
- นำเข้าในราชอาณาจักร	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ ๒๕๐ บาท
- ภายในจังหวัด	ฉบับละ ๕๐ บาท
๔. ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๒๐ บาท
๕. การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละ (เท่ากับค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้น)	
๖. การโอนใบอนุญาต	ครั้งละ ๑๐๐ บาท
๗. การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาต	ครั้งละ ๑๐๐ บาท
๘. ค่าขออื่น ๆ (แบบ ร.1 (ร.3,ร.4))	ฉบับละ ๑๐ บาท

คำสั่งกรมปศุสัตว์ ที่ 821/2559 ลงวันที่ 26 ตุลาคม 2559

คำสั่งกรมปศุสัตว์
ที่ ๘๒๑/๒๕๕๙

เรื่อง มอบอำนาจปศุสัตว์อำเภอรับเงินและออกใบเสร็จรับเงิน

ตามที่กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียม กฎหมายว่าด้วยโรครบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ และตามข้อ ๓ ลำดับที่ ๑๗ กำหนดค่าธรรมเนียมค่าขออนุญาต ร.1 ฉบับละ ๑๐ บาท ประกอบกับปศุสัตว์อำเภอเป็นสัตว์แพทย์ประจำท้องที่ ตามมาตรา ๑๓๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรครบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ และตามข้อ ๒ ของประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต และการออกใบอนุญาต การตรวจโรค และทำลายเชื้อโรคในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนั้น ปศุสัตว์อำเภอจึงมีหน้าที่ในการรับค่าขออนุญาตนำหรือย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร (แบบ ร.๑) ซึ่งเป็นค่าขออื่นๆ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการและอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ปศุสัตว์อำเภอมีอำนาจหน้าที่รับเงินและออกใบเสร็จรับเงินในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมค่าขออนุญาตนำหรือย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร (แบบ ร.๑) ซึ่งเป็นค่าขออื่นๆ ตามข้อ ๓ ลำดับที่ ๑๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยโรครบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๒ การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๗ และแนวทางปฏิบัติที่กรมปศุสัตว์ได้สั่งการ ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยโรครบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลใช้บังคับ

ลง วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายอภิรักษ์ คุชฌิศิณี)
อธิบดีกรมปศุสัตว์

ระเบียบ

การเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง ให้เหมาะสมกับสภาพการณปัจจุบันและสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน ด้านการเงิน การคลังตามระบบการบริหารการเงิน การคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Government Fiscal Management Information System) อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของ คณะรัฐมนตรี กำหนดระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐
- (๒) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕
- (๓) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๖
- (๔) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๑
- (๕) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖
- (๖) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๘
- (๗) ระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๔
- (๘) ระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐
- (๙) ระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๑
- (๑๐) ระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำ

บรรดาระเบียบหรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"หน่วยงานผู้เบิก" หมายความว่า ส่วนราชการ หน่วยงานในกำกับของรัฐ องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หน่วยงานขององค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ หรือหน่วยงานอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ทั้งนี้ ต้องได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายและเบิกเงินจากกรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี

"ส่วนราชการ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า และให้หมายความรวมถึงส่วนราชการประจำจังหวัดด้วย

"รัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

"ผู้ว่าราชการจังหวัด" หมายความว่า ความรวมถึงนายอำเภอในท้องที่มีสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ ตั้งอยู่ด้วย

"สำนักงานคลังจังหวัด" หมายความว่า ความรวมถึงสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอด้วย

"คลังจังหวัด" หมายความว่า ความรวมถึง คลังจังหวัด (อำเภอ) ด้วย

"คลัง" หมายความว่า บัญชีเงินฝากของกระทรวงการคลังที่ธนาคารแห่งประเทศไทย

"กองคลัง" หมายความว่า ความรวมถึง ฝ่ายการเงิน หรือหน่วยงานผู้เบิกอื่นใด ซึ่งปฏิบัติงาน ในลักษณะเช่นเดียวกันด้วย

"ผู้อำนวยการกองคลัง" หมายความว่า ความรวมถึง เลขาธิการกรม หรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นใด ซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะเช่นเดียวกันด้วย

"เจ้าหน้าที่การเงิน" หมายความว่า หัวหน้าฝ่ายการเงินหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นใด ซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะเช่นเดียวกับหัวหน้าฝ่ายการเงิน และให้หมายความรวมถึง เจ้าหน้าที่รับจ่ายเงินของส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคด้วย

"สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน" หมายความว่า ความรวมถึง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคด้วย

"งบรายจ่าย" หมายความว่า งบรายจ่ายตามระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ

"หลักฐานการจ่าย" หมายความว่า หลักฐานที่แสดงว่าได้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับหรือเจ้าหน้าที่ตามข้อมูลที่ต้องแล้ว

"เงินยืม" หมายความว่า เงินที่ส่วนราชการจ่ายให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการหรือการปฏิบัติราชการอื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายหรือเงินนอกงบประมาณ

"ผู้ปรัภัย" หมายความว่า กำป็นหรือผู้หลักหรือหีบหลักอันมั่นคงซึ่งใช้สำหรับเก็บรักษาเงินของทางราชการ

"เงินรายได้แผ่นดิน" หมายความว่า เงินที่งปวงที่ส่วนราชการจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือจากนิตินกรมหรือนิตินเหตุและกฎหมายว่าด้วย เงินคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณบัญญัติให้ส่วนราชการนั้นนำไปใช้จ่ายหรือหักไว้เพื่อการใด ๆ

"เงินเบิกเกินส่งคืน" หมายความว่า เงินงบประมาณรายจ่ายที่ส่วนราชการเบิกจากคลังไปแล้ว แต่ไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมด หรือจ่ายไปแล้วแต่ถูกเรียกคืน และได้นำส่งคลังก่อนสิ้นปีงบประมาณหรือก่อนสิ้นระยะเวลาเบิกเงินที่กัไว้เบิกเหลือมปี

"เงินเหลือจ่าย" เก่าส่งคืน" หมายความว่า เงินงบประมาณรายจ่ายที่ส่วนราชการเบิกจากคลังไปแล้ว แต่ไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมด หรือจ่ายไป แล้วแต่ถูกเรียกคืน และได้นำส่งคลังภายหลัง สิ้นปีงบประมาณหรือภายหลังระยะเวลาเบิกเงินที่กัไว้เบิกเหลือมปี

"เงินนอกงบประมาณ" หมายความว่า เงินที่งปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการ นอกจากเงินงบประมาณรายจ่าย เงินรายได้แผ่นดิน เงินเบิกเกินส่งคืน และเงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน

"ระบบ" หมายความว่า ระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Government Fiscal Management Information System : GFMS) ซึ่งปฏิบัติโดยผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์โดยตรง หรือผ่านช่องทางอื่นที่กระทรวงการคลังกำหนดก่อนนำข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์

"ข้อมูลหลักผู้ขาย" หมายความว่า ข้อมูลของหน่วยงานผู้เบิกหรือเจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงินเกี่ยวกับ ชื่อ ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน เลขประจำตัวผู้เสียภาษี ชื่อและเลขที่บัญชีธนาคาร เลขที่สัญญา เงื่อนไขการชำระเงิน หรือข้อมูลอื่นใดที่จำเป็นแล้วแต่กรณี เพื่อใช้สำหรับการ การรับเงิน ขอเบิกจากคลัง

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

การรับเงินของส่วนราชการ

ส่วนที่ ๑

ใบเสร็จรับเงิน

ข้อ ๖๔ ใบเสร็จรับเงิน ให้ใช้ตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด และให้มีสำเนาเย็บติดไว้กับเล่มอย่างน้อยหนึ่งฉบับ หรือตามแบบที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง ใบเสร็จรับเงินที่ออกด้วยคอมพิวเตอร์ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๖๕ ใบเสร็จรับเงิน ให้พิมพ์หมายเลขกำกับเล่ม และหมายเลขกำกับใบเสร็จรับเงิน เรียงกันไปทุกฉบับ

ข้อ ๖๖ ให้ส่วนราชการจัดทำทะเบียนคุมใบเสร็จรับเงินไว้เพื่อให้ทราบ และตรวจสอบได้ว่า ได้จัดพิมพ์ขึ้นจำนวนเท่าใด ได้จ่ายใบเสร็จรับเงินเท่าใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด ให้หน่วยงานใด หรือเจ้าหน้าที่ผู้ใดไปดำเนินการจัดเก็บเงินเมื่อวัน เดือน ปีใด

ข้อ ๖๗ การจ่ายใบเสร็จรับเงินให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ไปจัดเก็บเงินให้พิจารณาจ่าย ในจำนวนที่เหมาะสมแก่ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และให้มีหลักฐานการรับส่งใบเสร็จรับเงินนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๖๘ ใบเสร็จรับเงินเล่มใด เมื่อไม่มีความจำเป็นต้องใช้ เช่น ยบุเลิกสำนักงานหรือไม่มีการจัดเก็บเงินต่อไปอีก ให้หัวหน้าหน่วยงานที่รับใบเสร็จรับเงินนั้นนำส่งคืนส่วนราชการที่จ่ายใบเสร็จรับเงินนั้นโดยด่วน

ข้อ ๖๙ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้หัวหน้าหน่วยงานซึ่งรับใบเสร็จรับเงินไปดำเนินการจัดเก็บเงิน รายงานให้ผู้ อำนวยการกองคลังหรือหัวหน้าส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคทราบว่ามีใบเสร็จรับเงินอยู่ในความรับผิดชอบเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด และได้ใช้ใบเสร็จรับเงิน ไปแล้วเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด อย่างช้าไม่เกินวันที่ ๓๑ ตุลาคมของปี งบประมาณถัดไป

ข้อ ๗๐ ใบเสร็จรับเงินเล่มใดสำหรับรับเงินของปีงบประมาณใด ให้ใช้รับเงินภายใน ปีงบประมาณนั้น เมื่อสิ้นปี งบประมาณใหม่ ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มใหม่ ใบเสร็จรับเงินฉบับใดยังไม่ใช้ ให้คงติดไว้กับเล่มแต่ให้ปะู เจาะรู หรือประทับตรา เลิกใช้ เพื่อให้เป็นที่สังเกตมิให้นำมาใช้รับเงินได้อีกต่อไป

ข้อ ๗๑ ห้ามขูดลบเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนเงินหรือชื่อผู้ชำระเงินในใบเสร็จรับเงิน หากใบเสร็จรับเงินฉบับใดลงรายการรับเงินผิดพลาด ให้ขีดฆ่าจำนวนเงินและเขียนใหม่ทั้งจำนวน โดยให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อกับการขีดฆ่านั้นไว้ หรือขีดฆ่าเล็กใช้ใบเสร็จรับเงินนั้นทั้งฉบับแล้ว ออกฉบับใหม่ โดยให้นำใบเสร็จรับเงินที่ขีด ฆ่าเล็กใช้นั้นติดไว้กับสำเนาใบเสร็จรับเงินในเล่ม

ข้อ ๗๒ ให้ส่วนราชการเก็บรักษาสำเนาใบเสร็จรับเงินส่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ยังมิได้ตรวจสอบไว้ในที่ปลอดภัย อย่าให้สูญหายหรือเสียหายได้ และเมื่อได้ตรวจสอบแล้วให้เก็บไว้อย่างเอกสารธรรมดาได้

ส่วนที่ ๒

การรับเงิน

ข้อ ๗๓ การรับเงินให้รับเป็นเงินสด เว้นแต่การรับเป็นเช็ค ตราฟาร์ท หรือตราสารอย่างอื่น หรือโดยวิธีอื่นใด ให้ปฏิบัติตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๗๔ ในการจัดเก็บหรือรับชำระเงิน ให้ส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บ หรือรับชำระเงินนั้น ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง เว้นแต่เป็นการรับชำระเงินค่าธรรมเนียมที่มีเอกสารของ ทางราชการระบุจำนวนเงินที่รับชำระอันมีลักษณะเช่นเดียวกับใบเสร็จรับเงิน โดยเอกสารดังกล่าวจะต้องมีการควบคุมจำนวนที่รับชำระอันเดียวกันกับใบเสร็จรับเงิน หรือเป็นการรับเงินตามคำขอ เบิกเงินจากคลัง ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องให้เจ้าหน้าที่ไปจัดเก็บหรือรับชำระเงินนอกที่ตั้งสำนักงานปกติ ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง

ข้อ ๗๕ ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มเดียวกันรับเงินทุกประเภท เว้นแต่เงินประเภทใดที่มีการรับชำระเป็นประจำและมีจำนวนมากราย จะแยกใบเสร็จรับเงิน เล่มหนึ่งสำหรับการรับชำระเงินประเภทนั้นก็ได้

ข้อ ๗๖ ให้ส่วนราชการบันทึกข้อมูลการรับเงินในระบบภายในวันที่ได้รับเงิน เงินประเภทใดที่มีการออกใบเสร็จรับเงินในวันหนึ่ง ๆ หลายฉบับ จะรวมเงินประเภทนั้น ตามสำเนาใบเสร็จรับเงินทุกฉบับมาบันทึกเป็นรายการเดียวในระบบก็ได้โดยให้แสดงรายละเอียดว่าเป็น

เงินรับตามใบเสร็จเลขที่ใดถึงเลขที่ใดและจำนวนเงินรวมทั้งสิ้นเท่าใดไว้ด้านหลังสำเนา ใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้าย ในกรณีที่มีการรับเงินภายหลังกำหนดเวลาปิดบัญชีสำหรับวันนั้นแล้วให้บันทึกข้อมูลการรับเงินนั้นในระบบในวันทำการถัดไป

ข้อ ๗๗ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงินนำเงินที่ได้รับพร้อมทั้งสำเนาใบเสร็จรับเงินและเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมดส่งต่อเจ้าหน้าที่การเงินของ ส่วนราชการนั้น

ข้อ ๗๘ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษร จากหัวหน้าส่วนราชการตรวจสอบจำนวนเงินที่ เจ้าหน้าที่จัดเก็บและนำส่งกับหลักฐานและรายการที่บันทึกไว้ในระบบว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ เมื่อได้ตรวจสอบความถูกต้องตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ตรวจแสดงยอดรวมเงินรับ ตามใบเสร็จรับเงินทุกฉบับที่ได้รับในวันนั้นไว้ที่สำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้าย และลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย

หมวด ๗

การเก็บรักษาเงินของส่วนราชการ

ส่วนที่ ๑

สถานที่เก็บรักษา

ข้อ ๗๙ ให้ส่วนราชการเก็บรักษาเงินที่จัดเก็บหรือได้รับไว้ในตู้निรภัยซึ่งตั้งอยู่ในที่ ปลอดภัยของส่วนราชการนั้น

ข้อ ๘๐ ตู้นิรภัยให้มีลูกกุญแจอย่างน้อยสองสำรับ แต่ละสำรับไม่น้อยกว่าสองดอก แต่ไม่เกินสามดอกโดยแต่ละดอกต้อง มีลักษณะ ต่างกัน โดยสำรับหนึ่งมอบให้กรรมการเก็บรักษาเงิน ส่วนสำรับที่เหลือให้นำฝากเก็บรักษาไว้ในลักษณะหีบห่อ ณ สถานที่ ดังนี้

(๑) สำนักบริหารเงินตรา กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง สำหรับส่วนราชการ ในราชการบริหารส่วนกลาง

(๒) ห้องเก็บเงินคลังเงิน ของสำนักงานคลังจังหวัด สำหรับส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงาน อยู่ใน ส่วนภูมิภาคและส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค

ข้อ ๔๑ ส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาคแห่งใดโดยปกติไม่มีการเก็บรักษาเงิน หากมีความจำเป็นจะต้องเก็บรักษาเงิน เป็นครั้งคราว หรือกรณีที่มีส่วนราชการ มีการเก็บรักษาเงินเป็นจำนวนมาก ซึ่งเห็นว่าควรเก็บรักษาไว้ในตู้নিরภัยของส่วนราชการนั้น จะนำเงินฝากเก็บรักษาไว้ ณ สำนักงานคลังจังหวัด ในลักษณะที่ปลอดภัยหรือวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนดก็ได้

ส่วนที่ ๒

กรรมการเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๔๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับสามหรือเทียบเท่าขึ้นไปในส่วนราชการนั้นอย่างน้อยสองคนเป็นกรรมการเก็บรักษาเงินของส่วนราชการนั้น

ข้อ ๔๓ ให้กรรมการเก็บรักษาเงินถือลูกกุญแจตู้เงินคนละหนึ่งดอกในกรณีที่มีตู้เงิน มีลูกกุญแจสามดอก และมีกรรมการเก็บรักษาเงินสองคน ให้กรรมการเก็บรักษาเงินถือลูกกุญแจ คนละดอก ส่วนลูกกุญแจที่เหลือให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะมอบให้กรรมการเก็บรักษาเงินผู้ใดถือลูกกุญแจนั้น ในกรณีที่มีห้องมั่นคงหรือกรงเหล็ก การถือลูกกุญแจห้องมั่นคงหรือกรงเหล็กให้ความคุ้มครอง ในวาระหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๔ ถ้ากรรมการเก็บรักษาเงินผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตามนัยข้อ ๔๒ ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทนให้ครบจำนวน การแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทนจะแต่งตั้งไว้เป็นการประจำก็ได้

ข้อ ๔๕ ในการส่งมอบและรับมอบลูกกุญแจระหว่างกรรมการเก็บรักษาเงิน กับผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทน ให้บุคคลดังกล่าวตรวจนับตัวเงินและเอกสารแทนตัวเงินซึ่งเก็บรักษาไว้ในตู้เงินหรือให้ถูกต้องตามรายงานเงินคงเหลือประจำวัน แล้วบันทึกการส่งมอบและรับมอบพร้อมกับลงลายมือชื่อกรรมการเก็บรักษาเงินและผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทนทุกคนไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวันนั้นด้วย

ข้อ ๔๖ กรรมการเก็บรักษาเงินหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทน ต้องเก็บรักษาลูกกุญแจไว้ในที่ปลอดภัย มิให้สูญหายหรือให้ผู้ใดลักลอบนำไปพิมพ์แบบลูกกุญแจได้ หากปรากฏว่าลูกกุญแจสูญหาย หรือมีกรณีสงสัยว่าจะมีผู้ปลอมแปลงลูกกุญแจ ให้รีบรายงาน ให้หัวหน้าส่วนราชการทราบเพื่อสั่งการโดยด่วน

ข้อ ๔๗ ห้ามกรรมการเก็บรักษาเงินหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทน มอบลูกกุญแจให้ผู้อื่นทำหน้าที่กรรมการแทน

ส่วนที่ ๓

การเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๔๘ ให้กองคลังหรือส่วนราชการในราชการบริหารส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณี จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันเป็นประจำทุกวัน ในกรณีที่วันใดไม่มีรายการรับจ่ายเงิน จะไม่ทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันสำหรับวันนั้น ก็ได้ แต่ให้หมายเหตุไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวันที่มีการรับจ่ายเงินของวันถัดไปด้วย รายงานเงินคงเหลือประจำวันให้เป็นไปตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ ๔๙ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่การเงินนำเงินที่จะเก็บรักษา และรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินร่วมกันตรวจสอบตัวเงิน และเอกสารแทนตัวเงิน กับรายงานเงินคงเหลือประจำวัน เมื่อปรากฏว่าถูกต้องแล้ว ให้เจ้าหน้าที่การเงินนำเงิน และเอกสารแทนตัวเงินเก็บรักษาในตู้เงิน และให้กรรมการเก็บรักษาเงินทุกคนลงลายมือชื่อในรายงานเงินคงเหลือ ประจำวันไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๕๐ รายงานเงินคงเหลือประจำวัน เมื่อกรรมการเก็บรักษาเงินได้ลงลายมือชื่อแล้ว ให้ผู้อำนวยการกองคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงินเสนอหัวหน้าส่วนราชการเพื่อทราบ

ข้อ ๕๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าเงินที่ได้รับมอบให้เก็บรักษาไม่ตรงกับจำนวนเงินซึ่งแสดงไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินและเจ้าหน้าที่การเงินผู้นำส่งร่วมกันบันทึกจำนวนเงินที่ตรวจนับได้นั้นไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และลงลายมือชื่อกรรมการ เก็บรักษาเงินทุกคนพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่การเงินผู้นำส่ง แล้วนำเงินเก็บรักษาในตู้เงิน และให้กรรมการ เก็บรักษาเงินรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการทราบทันทีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๙๒ เมื่อนำเงินและเอกสารแทนตัวเงินเก็บในตู้নির্যইর্যইแล้ว ให้กรรมการ เก็บรักษาเงินใส่ถุงแดงให้เรียบร้อย แล้วลงลายมือชื่อบนกระดาษปิดทับ หรือประจำตราครั้งของกรรมการเก็บรักษาเงินแต่ละคนไว้บนเชือกผูกมัดตู้নির্যই ในลักษณะที่แผ่นกระดาษปิดทับหรือตราประจำครั้งจะต้องถูกทำลายเมื่อมีการเปิดตู้নির্যই ในกรณีที่ตู้নির্যইตั้งอยู่ในห้องมั่นคงหรือกรงเหล็ก การลงลายมือชื่อบนกระดาษปิดทับ หรือการประจำตราครั้งของกรรมการเก็บรักษาเงิน จะกระทำที่ประตูห้องมั่นคงหรือกรงเหล็กเพียงแห่งเดียวก็ได้

ข้อ ๙๓ ในวันทำการถัดไป หากจะตื่อนำเงินออกจ่าย ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน มอบเงินที่เก็บรักษาทั้งหมดให้ผู้อำนวยความสะดวกหรือเจ้าหน้าที่การเงิน แล้วแต่กรณี รับไปจ่าย โดยให้ผู้อำนวยความสะดวกหรือเจ้าหน้าที่การเงิน แล้วแต่กรณี ลงลายมือชื่อรับเงินไว้ในรายงาน เงินคงเหลือประจำวันก่อนวันทำการที่รับเงินไปจ่าย

ข้อ ๙๔ การเปิดประตูห้องมั่นคง หรือประตูกรงเหล็ก หรือตู้নির্যইให้กรรมการเก็บรักษาเงิน ตรวจสอบดู แลลายมือชื่อบนแผ่นกระดาษปิดทับ หรือตราประจำครั้งของกรรมการเก็บรักษาเงิน เมื่อปรากฏว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยจึงให้เปิดได้ หากปรากฏว่าแผ่นกระดาษปิดทับหรือตราประจำครั้งของกรรมการเก็บรักษาเงินอยู่ในสภาพไม่เรียบร้อย หรือมีพฤติการณ์อื่นใดที่สงสัยว่าจะมีการทุจริตให้รายงานให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นทราบ เพื่อพิจารณาสั่งการโดยด่วน

หมวด ๘

การนำเงินส่งคลังและฝากคลัง

ข้อ ๙๕ เงินที่เบิกจากคลัง ถ้าไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมด ให้ส่วนราชการผู้เบิกนำส่งคืนคลังภายในสิบห้าวันทำการ นับจากวันรับเงินจากคลัง ในกรณีที่ส่วนราชการมีการรับคืนเงินที่ได้จ่ายไปแล้วให้นำส่งคืนคลังภายในสิบห้าวัน ทำการนับจากวันที่ได้รับคืน

ข้อ ๙๖ การนำเงินส่งคลัง ถ้าไม่ส่งก่อนสิ้นปีงบประมาณหรือก่อนสิ้นระยะเวลาเบิกเงิน ที่กันไว้เบิกเหลือปี ให้ส่วนราชการนำส่งเป็นเงินเบิกเกินส่งคืน แต่ถ้าไม่ส่งภายหลังกำหนดดังกล่าวให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินประเภทเงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน

ข้อ ๙๗ เงินทั้งปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการให้นำส่งหรือ นำฝากคลังภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) เช็ค ครีฟท์ หรือตั๋วแลกเงินให้นำส่งหรือนำฝากในวันที่ได้รับหรืออย่างช้าภายใน วันทำการถัดไป

(๒) เงินรายได้แผ่นดินให้นำส่งอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง แต่ถ้าส่วนราชการใด มีเงินรายได้แผ่นดินเก็บรักษาในวันใดเกินหนึ่งหมื่นบาท ก็ให้นำเงินส่งโดยด่วนแต่อย่างช้าต้องไม่เกิน สามวันทำการถัดไป

(๓) เงินเบิกเกินส่งคืน หรือเงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืนให้นำส่งภายในสิบห้าวันทำการ นับจากวันรับเงินจากคลัง หรือนับจากวันที่ได้รับคืน

(๔) เงินนอกงบประมาณให้นำฝากคลังอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง แต่สำหรับเงินที่เบิกจากคลังเพื่อรอการจ่ายให้นำฝากคลังภายในสิบห้าวันนับจากวันรับเงินจากคลัง

ข้อ ๙๘ ให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตามข้อ ๙ เป็นผู้นำเงิน ส่งคลัง

ข้อ ๙๙ วิธีการนำเงินส่งคลังหรือฝากคลัง ให้หน่วยงานผู้เบิกในส่วนกลาง หรือในส่วนภูมิภาคจัดทำใบนำฝากเงิน พร้อมทั้งนำเงินสด เช็ค ครีฟท์ ตั๋วแลกเงิน ฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของกรมบัญชีกลาง หรือของสำนักงานคลังจังหวัด แล้วแต่กรณี โดยปฏิบัติตามวิธีการ ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๐๐ หน่วยงานผู้เบิกที่ใช้วิธีการเชื่อมโยงข้อมูลเข้าระบบหรือวิธีการอื่น ให้ถือปฏิบัติตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

วิธีปฏิบัติกรรับและนำส่งเงินและการเก็บรักษาเงิน การตรวจสอบทางการเงินของส่วนราชการ

- ให้ปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ.2551
- ใบเสร็จรับเงิน (ก.ป.ศ.14) ให้ใช้ตามแบบกรมบัญชีกลางกำหนด
- โดยเบิกจากสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดนครราชสีมา
- เมื่อได้รับคำคำขออื่น ๆ (แบบ ร.1) ใบอนุญาต ร.3,ร.4ให้ออกใบเสร็จรับเงินทุกครั้ง เมื่อได้รับการชำระเงิน
- การรับเงินให้รับเป็น เงินสด
- หากมีการรับเงินเป็นเช็ค ดราฟท์ ให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลัง (ให้รับนำส่งสำนักงานปลัดกระทรวงฯ เพื่อนำส่งคลังต่อไป)

การรับเงิน

- เมื่อรับชำระเงินให้ออกใบเสร็จรับเงิน ต้นฉบับสี่พ้า ให้ผู้ชำระเงิน
- หากใบเสร็จรับเงินฉบับใดลงรายการรับเงินผิดพลาด ให้ขีดฆ่าจำนวนเงินและเขียนใหม่ทั้งจำนวนโดยให้ผู้รับเงิน (ผู้มีหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงิน) ลงลายมือชื่อกำกับกรขีดฆ่านั้นไว้ หรือขีดฆ่าเล็กใช้ใบเสร็จรับเงินนั้นทั้งฉบับแล้วออกฉบับใหม่
- ใบเสร็จรับเงินที่ขีดฆ่าเล็กใช้ ต้องอยู่ครบทั้งต้นฉบับและสำเนา
- เมื่อสิ้นเวลาการรับจ่ายเงิน ให้ส่วนราชการที่มีหน้าที่จัดเก็บเงินหรือรับชำระเงิน บันทึกข้อมูลการรับเงินในวันที่ได้รับเงินตามใบเสร็จรับเงินเลขที่ใดถึงเลขที่ใดและจำนวนเงินรวมรับทั้งสิ้นเท่าใดไว้ด้านหลังสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้าย

การเก็บรักษาเงิน

- เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงินที่ได้รับพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินส่งต่อคณะกรรมการเก็บรักษาเงิน
- ให้ส่วนราชการแต่งตั้งคณะกรรมการเก็บรักษาเงินอย่างน้อย 2 คน เป็นกรรมการเก็บรักษาเงินของส่วนราชการนั้น
- ให้เจ้าหน้าที่นำเงินที่จะเก็บรักษาทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันส่งมอบให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินลงลายมือชื่อในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน เพื่อเสนอหัวหน้าส่วนราชการเพื่อทราบ
- แล้วนำเงินเก็บรักษาไว้ในตู้รับฝากหากไม่มีให้เก็บในที่ปลอดภัยของส่วนราชการนั้น

การนำเงินส่งคลัง

- เงินรายได้แผ่นดิน (เงินรายได้จากการเก็บค่าธรรมเนียม) ที่ได้รับจากการจัดเก็บให้นำส่งอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง
- ถ้ามีรายได้แผ่นดินที่จัดเก็บในวันหนึ่งเกิน 10,000 บาท ให้รับนำส่ง แต่อย่างช้าต้องไม่เกิน 3 วันทำการถัดไป
- การนำส่งเงินทุกครั้งให้นำเงินส่งพร้อมด้วย สำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสี่ชมพู ส่งสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
- โดยเมื่อนำเงินส่ง สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย จะออกใบเสร็จรับเงินให้ไว้เป็นหลักฐานตามจำนวนเงินที่นำส่ง

การควบคุมและตรวจสอบ

- ให้มีการตรวจนับเงินสดเพื่อเปรียบเทียบกับสำเนาใบเสร็จรับเงินเมื่อสิ้นวัน
- ให้มีการจัดทำทะเบียนคุมการรับ-จ่ายเงินประจำวัน เพื่อให้ทราบที่มาของการรับเงินในวันนั้น
- ให้มีการจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวัน เพื่อให้ทราบจำนวนเงินที่มีอยู่จริง
- ให้มีการแต่งตั้งกรรมการเก็บรักษาเงินเพื่อตรวจนับเงินคงเหลือ
- ให้มีการจัดทำทะเบียนคุมใบเสร็จรับเงิน เพื่อควบคุมการจัดเก็บเงินรายได้
- ให้จัดทำรายงานการใช้ใบเสร็จรับเงิน เมื่อสิ้นปีงบประมาณส่งสำนักงานปลัดจังหวัดนครราชสีมา อย่างช้าภายในวันที่ 15 ตุลาคม ของปีงบประมาณถัดไป
- เมื่อใบเสร็จรับเงินหมดเล่ม ให้นำส่งสำนักงานปลัดจังหวัดจังหวัดฯ เพื่อเก็บไว้ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ตัวอย่างการบันทึก

การบันทึกหลังสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้ายเมื่อ
สิ้นวันเวลารับจ่ายเงิน
ตัวอย่าง

- วันที่...2.....เดือน...พฤศจิกายน.....พ.ศ..2559.....
- ใบเสร็จรับเงินเล่มที่...16401...เลขที่...820002...ถึงเลขที่...820009.....
- รวม.....8.....ฉบับ เป็นเงิน.....80.....บาท
- ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่การเงิน.....ผู้ส่ง
- ลงชื่อ.....ผู้มีหน้าที่นำส่ง.....ผู้รับ
- ลงชื่อ.....ปลัดจังหวัดอำเภอ.....ผู้ตรวจสอบ

จัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันในวันที่มีการรับ จ่ายเงินและเสนอหัวหน้าส่วนราชการเพื่อทราบ

พ.บ.๒๒๓๑

รายงานเงินคงเหลือประจำวัน

ส่วนราชการ ส่วนราชการผู้ติดต่อ..... มีวันรับซอง.....
 ประจำวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

รายการ	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
คงเหลือ		
ยกมาจากรายรับ		
รับ.....		
จ่าย.....		
รวมทั้งสิ้น		

จำนวนเงิน (เป็นอักษร).....

ลงชื่อ..... ผู้รับแจ้งเรื่อง
 ลงชื่อ..... ผู้รับทราบเรื่อง

คณะกรรมการควบคุมวินัยวินัยการคลัง กรมสรรพสามิต กรมสรรพสามิต กรมสรรพสามิต
 สำนักงาน (เป็นอักษร).....

งบประมาณ
 งบรายวัน
 งบรายวัน
 ปีงบประมาณ ๒๕๕๖

จำนวนเงินที่ได้รับจากเอกสารแนบมา..... ส่วนราชการผู้ติดต่อ.....
 เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕๕๖

ลงชื่อ..... ผู้รับแจ้งเรื่อง

พ.บ.๒๒๓๑

รายงานเงินคงเหลือประจำวัน

ส่วนราชการ ส่วนราชการผู้ติดต่อ..... มีวันรับซอง..... มีเงินคงเหลือ.....
 ประจำวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕๕๖

รายการ	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
คงเหลือ	10	
ยกมาจากรายรับ		
รับ.....		
จ่าย.....		
รวมทั้งสิ้น	10	

จำนวนเงิน (เป็นอักษร).....

ลงชื่อ..... ผู้รับแจ้งเรื่อง
 ลงชื่อ..... ผู้รับทราบเรื่อง

คณะกรรมการควบคุมวินัยวินัยการคลัง กรมสรรพสามิต กรมสรรพสามิต กรมสรรพสามิต
 สำนักงาน (เป็นอักษร).....

งบประมาณ
 งบรายวัน
 งบรายวัน
 ปีงบประมาณ ๒๕๕๖

จำนวนเงินที่ได้รับจากเอกสารแนบมา..... ส่วนราชการผู้ติดต่อ.....
 เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕๕๖

ลงชื่อ..... ผู้รับแจ้งเรื่อง

หัวกระดาษ

รายงานเงินสดคงเหลือประจำวัน แบบ 21.41

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่.....เมือง.....จังหวัด.....เดือน.....ปี
ประจำวันที่..... 2.....เดือน..... พุทธศักราช..... พ.ศ. 2559.

รายการ	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
ยอดเงิน	90	
ค่าใช้จ่าย	10	
เงิน.....		
เงิน.....		
เงิน.....		
รวมทั้งสิ้น.....บาท	90	

จำนวนเงิน (เป็นตัวเลข).....
 (ลงชื่อ).....
 (ลงชื่อ).....

และ.....
 และ.....

ผู้อำนวยการ.....
 ผู้อำนวยการ.....
 ผู้อำนวยการ.....

ผู้อำนวยการ.....

จังหวัด.....
 เดือน.....ปี..... พ.ศ. 2559.

ลงชื่อ.....

หัวกระดาษ

รายงานเงินสดคงเหลือประจำวัน แบบ 21.41

สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่.....เมือง.....จังหวัด.....เดือน.....ปี
ประจำวันที่..... 3.....เดือน..... พุทธศักราช..... พ.ศ. 2559.

รายการ	จำนวนเงิน	หมายเหตุ
ยอดเงิน		
ค่าใช้จ่าย		
เงิน.....		
เงิน.....		
เงิน.....		
รวมทั้งสิ้น.....บาท		

จำนวนเงิน (เป็นตัวเลข).....
 (ลงชื่อ).....
 (ลงชื่อ).....

และ.....
 และ.....

ผู้อำนวยการ.....
 ผู้อำนวยการ.....
 ผู้อำนวยการ.....

ผู้อำนวยการ.....

จังหวัด.....
 เดือน.....ปี..... พ.ศ. 2559.

ลงชื่อ.....

สำหรับพิมพ์มอบเงินให้คนอื่น
ปี 2559
สำหรับมอบเงินให้คนอื่น

สำหรับมอบเงินให้คนอื่น...
 1. ชื่อผู้รับมอบเงินให้คนอื่น...
 2. ชื่อผู้มอบเงินให้คนอื่น...
 3. ชื่อผู้รับมอบเงินให้คนอื่น...
 4. ชื่อผู้มอบเงินให้คนอื่น...

วันที่มอบเงินให้คนอื่น...
 จำนวนเงินมอบให้คนอื่น...
 ผู้มอบเงินให้คนอื่น...
 ผู้รับมอบเงินให้คนอื่น...

ตัวอย่างใบเสร็จรับเงิน

ใบเสร็จรับเงิน
ในราชการกรมปลัดฯ

ก.ป.ศ. 14
เลขที่ 13056
เลขที่ 652761
สาขาสุโขทัย

วันที่ 1 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2559

ได้รับเงินจาก นายสมชาย ใจดี

เป็นค่า ค่าจ้าง (พ.ศ. 1) ปี 2559

จำนวนเงิน 10 บาท - หักวงเงิน (ตัวอักษร) - หักภาษี

ไว้เป็นการถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ) _____ ผู้รับเงิน
(ตำแหน่ง) _____

ทะเบียนคุมการรับ - จ่ายเงินประจำวัน								
สำนักงานปลัดจังหวัดอำนาจ.....เมืองนครราชสีมา..... จังหวัดนครราชสีมา								
ประจำปีงบประมาณ 2560								
พ.ศ.....2559...	ที่เอกสาร	รายการ	รับ	จ่าย	คงเหลือ	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ	
เดือน	วันที่		บาท	บาท	บาท	หัวหน้าหน่วยงาน		
พฤศจิกายน	1	16401/820001	รับเงินค่าธรรมเนียมค่าขออื่น ๆ	10.00	-	10.00		
	2	16401/820002-9	รับเงินค่าธรรมเนียมค่าขออื่น ๆ	80.00	-	90.00		
	3	ที่ นม...../.....	นำส่งเงินรายได้ค่าธรรมเนียม (พร้อมสำเนา		90.00	-		(กรณีนำเงินส่ง
	ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน 59	ใบเสร็จรับเงิน สิบมยู่ เลขที่ 820001-820009						สนง.ปลัดจังหวัดฯ
	4	16401/820010-1	รับเงินค่าธรรมเนียมค่าขออื่น ๆ	20.00	-	20.00		
	5	16401/820012-5	รับเงินค่าธรรมเนียมค่าขออื่น ๆ	40.00	-	60.00		(กรณีนำเงินส่ง
	8	ที่ นม...../.....	นำส่งเงินรายได้ค่าธรรมเนียม (พร้อมสำเนา		60.00	-		สนง.ปลัดจังหวัดฯ
	ลงวันที่ 8 พฤศจิกายน 59	ใบเสร็จรับเงิน สิบมยู่ เลขที่ 820010-820015						

ทะเบียนคุมใบเสร็จรับเงิน												
สำนักงานปลัดจังหวัดอำนาจ.....เมืองนครราชสีมา..... จังหวัดนครราชสีมา.....												
ปีงบประมาณ 2560												
วัน เดือน ปี	รายการ	จำนวน	รับ	จ่าย	คงเหลือ	ลายมือชื่อ						
			จำนวน	วันที่	เลขที่	จำนวน	วันที่	เลขที่	จำนวน	วันที่	เลขที่	ผู้รับเงินเสร็จ
3 ตุลาคม 59	ยอดคงมา											
1 พฤศจิกายน 59	เบิกใบเสร็จรับเงินจากสำนักงานปลัดจังหวัดนครราชสีมา	12.00	16401-16412	820001-820600		12.00	16401-16412	820001-820600				
17 พฤศจิกายน 59	เบิกใบเสร็จรับเงิน ก.ป.ศ.14			1.00	16401 820001-820050	11.00	16402-16412	820051-820500				นายวิฑูร หนูธรรมนอก
2 ธันวาคม 59	เบิกใบเสร็จรับเงิน ก.ป.ศ.14			1.00	16402 820051-820100	10.00	16403-16412	820101-820500				นายวิฑูร หนูธรรมนอก
3 มกราคม 60	เบิกใบเสร็จรับเงิน ก.ป.ศ.14			1.00	16403 820101-820150	9.00	16404-16412	820151-820500				นายวิฑูร หนูธรรมนอก
4 กุมภาพันธ์ 60	เบิกใบเสร็จรับเงิน ก.ป.ศ.14			1.00	16404 820151-820200	8.00	16405-16412	820201-820500				นายวิฑูร หนูธรรมนอก
1 มีนาคม 60	เบิกใบเสร็จรับเงิน ก.ป.ศ.14			1.00	16405 820201-820250	7.00	16406-16412	820251-820500				นายวิฑูร หนูธรรมนอก
2 เมษายน 60	เบิกใบเสร็จรับเงิน ก.ป.ศ.14			1.00	16406 820251-820300	6.00	16407-16412	820301-820500				นายวิฑูร หนูธรรมนอก
3 พฤษภาคม 60	เบิกใบเสร็จรับเงิน ก.ป.ศ.14			1.00	16407 820301-820350	5.00	16408-16412	820351-820500				นายวิฑูร หนูธรรมนอก
1 มิถุนายน 60	เบิกใบเสร็จรับเงิน ก.ป.ศ.14			1.00	16408 820351-820400	4.00	16409-16412	820401-820500				นายวิฑูร หนูธรรมนอก
2 กรกฎาคม 60	เบิกใบเสร็จรับเงิน ก.ป.ศ.14			1.00	16409 820401-820450	3.00	164010-16412	820451-820500				นายวิฑูร หนูธรรมนอก
1 สิงหาคม 60	เบิกใบเสร็จรับเงิน ก.ป.ศ.14			1.00	16410 820451-820500	2.00	164011-16412	820501-820500				นายวิฑูร หนูธรรมนอก
1 กันยายน 60	เบิกใบเสร็จรับเงิน ก.ป.ศ.14			1.00	16411 820501-820550	1.00	16412	820551-820600				นายวิฑูร หนูธรรมนอก
20 กันยายน 60	เบิกใบเสร็จรับเงิน ก.ป.ศ.14			1.00	16412 820551-820600	-	-	-				นายวิฑูร หนูธรรมนอก

รายงานการจับและใช้ใบเสร็จรับเงินของ สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ เมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา									
ประจำปีงบประมาณ 2560									
ครั้งที่	วัน เดือน ปี	จำนวน	เล่มที่ - เล่มที่		รายงานการใช้ใบเสร็จรับเงิน		ใบเสร็จรับเงินคงเหลือ		หมายเหตุ
			ที่เบิก	ที่ได้รับ(เล่ม)	ใช้ไป(เล่ม)	เล่มที่-เล่มที่	ใช้เลขที่-เลขที่	จำนวน(เล่ม)	
1	1 พฤศจิกายน 2559	12	16401-16412	12	16401-16412	820001-820600	-	-	

หากพบปัญหาและมีข้อสงสัย

- เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการรับเงินและนำส่งเงิน
- ติดต่อฝ่ายบริหารทั่วไป
- สุวีรัตน์ แแดงดี
- โทร.089-7225617